

ای صابره شاکره هرچند این ماتم دریای اندوه و غمست و این مصیبت آتش جانسوز درد و الم

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

از الواح حضرت عبدالبهاء - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی
- شماره ۵۲۶

هو المعزّی لامائه المصابة بالمصيبة العظمی

ای صابره شاکره هرچند این ماتم دریای اندوه و غمست و این مصیبت آتش جانسوز درد و الم و هر نفسی در نهایت
حسرت و ماتم ولی چون بحقیقت نگری عاشقی بکوی معشوق شتافت و بلبل بگلشن الهی پرواز نمود و ماهی لب تشنه ببحر
راه یافت و طوطی شکرشکن بوطن پر شهد و قند پی برد حال آن نهال در جویبار جمال و جلال در نهایت طراوت و
اهتزاز است و مانند مرغ چمن در گلزار و گلشن الهی بآهنگ رحمانی یا لیت اهلی یعلهون بما اکرمی ربّی و جعلنی من
الفائزین میسراید دیگر چرا محزونی و دلخونی عنقریب جمیع در ظلّ عنایت حضرت احدیت جمع میشویم و در نهایت سرور
بتسبیح و تقدیس ربّ غفور میپردازیم
عبدالبهاء عباس

الهی الهی انّ طیاراً من طیور حدائق قدسک قد قصد حظائر رحمانیتک و طار الی مطار لطفک و ربّانیتک متعطّشاً لمعین
رحمتک و منجذباً الی ملکوت موهبتک ربّ اشرح صدره بالورود علی وِرد عفوک و مغفرتک و نور بصره بمشاهدة
جمالک و فرّج قلبه بظهور آثار جودک و احسانک و اجعل له مقام قدس علیاً و افرغ کلّ صبر و کلّ سلوة علی والدته
العزیزة الحنونة الّتی جزعت و فزعت بعد صعوده الیک و علی ایّه الذی رضی بقضائک و صبر علی بلائک انک انت الکریم
الرحیم الوهاب و انک انت اللطیف العظیم الرحمن
عبدالبهاء عباس

ای خواهر مهرپرور آن مرغ گلشن آسمانی ناله مکن مویه منما آن شخص عزیز و جوان مهربان را در کاخ الهی خواهی یافت
عبدالبهاء عباس

ORIGINAL